

портокали. Това се случва много рѣдко. Почесто развълнуваното море ще изхвърли греди, дъски, отломъци отъ мачти или пъкъ само нѣкоя матроска шапка. Не всичко може да влѣзе въ работа, но всѣка вещь може любопитно и дълго да се разглежда и философски да се побеседва за нея. Все пакъ маслинитѣ и портокалитѣ не се забравятъ и вѣрата въ щедростъта на морето не се разколебава.

Единъ день духаше лодосътъ и морето силно се вълнуваше. Тъмни облаци се носѣха по небето и забулваха Тасосъ до подножието му. Гората около Кара-Су се огъваше подъ вѣтъра и шумѣше. Но тоя шумъ оставаше болезненъ и слабъ, облацитѣ вървѣха къмъ северъ бавно и безъ свѣткавици. Истинскиятъ хаосъ и страшниятъ шумъ на бурята бѣха въ морето. То бѣше настрѣхнало и потъмнѣло, почти черно, набраздено съ високи вълни, които се люлѣяха и огъваха въ могъщи гърчове, гонѣха се съ нѣкаква дива и ликуваща пѣсенъ, шумѣха и размѣтаха бѣлитѣ си гриви. Близо до брѣга морето ставаше разкаляно и жълто, вълнитѣ идѣха една следъ друга и съ глухъ ревъ се разбиваха на кипеща бѣла пѣна. Цѣли ята отъ гларуси се виеха край морето. Но тия птици, тѣй досадно кресливи други пжтъ, сега бѣха мълчаливи, правѣха голѣми усилия да се задържатъ на едно мѣсто въ въздуха, но вѣтърътъ ги гра-